

Τὰ δάκρυα ἐπήρανε τὸν γέρο, τὸν ζητιάνο,
Καὶ μὲν πνιγμένη τὴν φωνὴν πάντα τὰ δάκρυα εὐλογῆ
Τοὺς εὐεργέτας τοὺς καλούς! .— «Ω! τώρ' ἀς ἀποθάνω,
Φωνάζει, ποῦ λυπάθηκε καὶ μέν μία καρδιά!

Τέτοικις ψυχαῖς ἀπ' τὸ Θεόν 'ς τὴν γῆν εἶνε σταλμέναις,
Νὰ ἔλεοῦνε τοὺς φτωχούς καὶ τῆς δυστυχισμένης.»
— Θέλετε τώρα ὅλον χαρὰ τὸν γέρω νὰ ιδῆτε;
Εἰς τὴν ώραντα ζωγραφικὰ ἐδῶ κοντά στραφῆτε!

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

τῷ σχολείῳ, ὅπου μᾶλλον περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως παρὰ περὶ τῆς ἀγωγῆς του καταβάλλεται ἡ φροντίς. Καὶ ὅμως τὰ πρὸ τῆς εἰς τὸ σχολεῖον εἰσαγωγῆς τοῦ παιδὸς ἔτη δὲν ἐπρεπε νὰ ἐγκαταλείπωνται εἰς τὴν τύχην, διότι ὅσῳ βαθυτέρᾳ ἔχει τὰς ρίζας μία τις γνώσις τόσῳ μᾶλλον μένει ἐντευπωμένη. Ἔγενετο ἥδη πλέον ἡ κατάδηλον ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης περιόδου τοῦ βίου ὁ ἀνθρώπος δέχεται ποιάν τινα ἐντύπωσιν καὶ τούτου σφέστερον ὅτι ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἐπιδρᾷ ἐπὶ πάντα τὸν μετὰ ταῦτα βίον. Ο Φρεσέλ

ΦΡΟΒΕΛΙΑΝΟΙ ΝΗΠΙΑΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Ἐν γένει ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδὸς λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν οὗτος γίνεται δεκτὸς ἐν

(+ 1852) ἀριστούμενος τὰς γνώσεις του ἐκ βαθείας σπουδῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ιδίως τῆς φύσεως τῶν παιδῶν, ἐδημιουργῆσε σύστημα ἀναμορφωτικόν, ιδρύον τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ βάσεως φυσικῆς, ἀ-